BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

LIBERTATE • DEMOCRAȚIE • ADEVĂR

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

(CCIL) Anul I, Nr. 583 Vineri, 26 martie 1993 20 lei

Moscova, pe scurt

Disputa dintre preşedintele Boris Elţîn şi Parlamentul rus a început şi s-a conturat sub protecţia neutralităţii declarată a militarilor. Disputa s-a ascuţit şi a degenerat în declaraţia lui Elţîn cu privire la administraţia prezidenţială directă. Prin administraţie prezidenţială directă se încalcă, evident, Constituţia. Constituţia este de pe timpul lui Brejnev. Vizita preşedintelui Franţei la Moscova a fost apreciată de Boris Elţîn drept garanţie a sprijinului Europei Occidentale. Eroare! (Valoarea lui François Mitterand a fost apreciată exact numai de studenţii români, care l-au huiduit din timp, anticipînd prăbuşirea stîngii socialiste franceze). Condiţiile ajutorului american:

1. O Rusie a păcii, dezarmată nuclear
2. Libertăţi democratice, reformă
3. Economie de piaţă.

Nici una nu se potriveşte spiritului rus, dar se apreciază că oferta americană este prea mare ca Elţîn să fie doborît. Eroare! Preşedintele Bill Clinton comunică: „Sprijinim pe oricine (s.n.) susţine reforma în Rusia". Elţîn se clatină. Armata iese din neutralitate şi, prin vocea lui Ghenadi Ivanov, se declară — aţi ghicit — de partea poporului. Toate armatele sînt de partea poporului, de cînd lumea. Eroare! Elţîn e tot cu poporul. Vrea un referendum. Dacă sprijinul Europei este firav, dacă sprijinul american nu este „la persoană", mai rămîne sprijinul propriului popor. Un sondaj al „Centrului Federal de Sondare a Opiniei Publice" (IRSOP de Moscova) arată că 65 la sută din eşantioane sînt pentru Boris Elţîn. Dar dacă şi aceasta este o eroare? Ar fi ultima.

Preşedintele Ion Iliescu se va pronunţa clar doar cînd situaţia va fi clară. Poziţia domniei sale este de aşteptare. Pe de o parte, ar saluta o victorie a nostalgicilor comunismului, în rîndurile cărora se numără, pe de altă parte, n-ar dori ca supuşii săi să vadă spectacolul unui Preşedinte destituit pentru că a încălcat Constituţia.

Mihai BRATU

Aşa arată, oare, şi zidul comunismului? Foto: R. BALINT

Scrisoare deschisă

Stimată doamnă LEONIDA LARI

Îmi permit să vă adresez cîteva rînduri, ştiind că sînteţi din Basarabia. Eu m-am născut în ţara voievozilor, în Maramureş. Cele două „ţări", Maramureşul şi Moldova, inclusiv Basarabia, încă din 1359 sînt surori de atunci de cînd acel „infidelius notorius" Bogdan a descălecat pe meleagurile Moldovei. Înainte de a-mi expune păsul, vreau să facem împreună o incursiune în anii 1940, cînd tăturile Stalin ne-a furat o parte din trupul României. În acea perioadă am simţit o cumplită durere pentru soarta românilor din Basarabia — Bucovina, ca şi pentru cei din Ardealul de nord.

Conjunctura politică a acelor vremuri a făcut ca un mare număr de basarabeni şi bucovineni să se refugieze în România, rămasă ciuntită. Poporul român se simte frate cu toţi cei de un sînge cu el. Cu braţele deschise i-a primit pe aceşti desmoşteniţi ai soartei şi s-au creat condiţii optime de viaţă, unii dintre ei s-au îmbogăţit prin metode neortodoxe. Şi iată cum: au fugit din faţa tăvălugului ruso-comunist, au venit la noi ca fraţi. Totul a mers bine pînă într-o zi, cînd acel nefericit an 1944 a transplantat în România ciuma roşie, ciumă care persistă.

Parte din fraţii noştri basarabeni şi bucovineni s-au făcut comunişti şi, ce e mai rău, s-au făcut informatori şi torţionari, uneori fiind mai feroci ca securiştii. Este de prisos să vă istoriresc modul lor de a proceda cu fraţii care i-au primit cu braţele deschise.

După decembrie 1989 m-am aşteptat la o schimbare a situaţiei. Da de unde! Informatorii basarabeni şi bucovineni au rămas fideli structurilor neocomuniste care deţin, încă, puterea în stat. Prin urmare, această fracţiune dintre cei refugiaţi au fugit de comunism din Basarabia şi Bucovina; sosiţi în România s-au erijat în dascăli şi ne-au învăţat comunismul. Mai nou ne învaţă, tot ei, democraţia.

Populaţia românească din Basarabia şi Bucovina, care a supravieţuit masacrelor şi deportărilor, se împarte în trei categorii. Unii, în frunte cu Snegur, cochetează cu Moscova, alţii, adevăraţi muşatini care luptă şi apără glia strămoşească iar a treia categorie sînt aceia care au venit în România după 1991. Noi le zicem acestora bun venit. Unora dintre fraţii basarabeni li s-au creat facilităţi să intre în Casa Ţării, în Parlament.

În legătură cu Moţiunea de cenzură, s-a ştiut din capul locului că ea va fi respinsă. Rolul ei a fost pentru dinamizarea guvernului şi pentru delimitarea opoziţiei faţă de un program neadecvat.

În cazul dvs., nu e vorba de un vot pentru sau contra naţiunii, ci de o atitudine destabilizatoare. Discursul dvs. din 19 martie 1993, ţinut în faţa Parlamentului, a fost penibil, dramatic şi jenant. I-aţi umi-

(continuare în pag. a III-a)

Vasile GIURGIU
— veteran de război —

Spectacol

„Teatrul de păpuşi Sibiu"

Vă invită să participaţi, duminică 28 martie, ora 11, la spectacolul cu piesa „Viaţa unui şoricel mecanic".

Citiţi în pagina 2

— Interviu cu scriitorul MIRCEA IVĂNESCU

Un troleibuz în flăcări

Derulată la Mediaş, în seara zilei de 23.03.1993, foarte aproape de orele 19, această incredibilă întîmplare s-ar fi putut cu siguranţă constitui într-un veritabil scenariu cinematografic dacă, prin ineditul şi consecinţele sale n-ar fi produs o imensă panică, indignare şi mai ales prejudicii.

Este de notorietate faptul că infiltraţiile subterane ca şi scurgerile nesemnalate la conductele de gaz metan, s-au soldat aproape invariabil cu deflagraţii devastatoare. Consecinţe similare au avut asemenea „scăpări" şi asupra troleibuzului cu nr. 323, condus de către Hudula Ioan, care rula pe traseul T3, din direcţia Vitrometan spre Automecanica. În acest caz deflagraţia, urmare a scînteilor produse de contactoarele troleibuzului, pe fondul acumulării de gaze în bana neînchisă din dreptul staţiei „Magazinul Tineretului", a dus la incendierea mijlocului de transport în comun, surprins deasupra gurii de canal. Deşi

(Continuare în pag. a IV-a)

Ion GIRNOD

Ţara, cabinetul de lucru al primului ministru

Primul ministru al României, în cadrul unui turneu prin ţară, în vizită de lucru, va sosi sîmbătă 27 martie la Sibiu. Agenda domnului N. Văcăroiu cuprinde susţinerea unei conferinţe privind relansarea economiei, la Universitate (orele 9), o întîlnire cu autorităţile locale, la prefectură şi vizitarea comunei Miercurea Sibiului. Pe lîngă oraşul nostru vor mai fi vizitate localităţile Craiova, Tg. Jiu, Petroşani şi Deva.

M.G.

Lansarea lui Cristoiu

Tot sîmbătă ,la orele 12,30, redactorul şef al cotidianului „Evenimentul zilei", dl. Ion Cristoiu îşi va lansa volumul „Veselia generală" în sala de lectură a Bibliotecii Astra. Va fi oare un eveniment sau doar o şi...

M.G.

SITUAŢIA BASARABIEI SE VA AGRAVA

Încrîncenata luptă dintre reformişti şi conservatori continuă încă la Moscova. Aripa conservatoare, care contestă iniţiativele lui Boris Elţîn este sprijinită nu doar de nostalgicii comunismului, ci — lucru îngrijorător — şi de reprezentanţi ai armatei şi ai KGB-ului, care au pierdut mare parte din privilegiile de care se bucurau. Reformiştii, chiar în cazul în care Elţîn cîştigă, vor trebui să ţină seama de părerea armatei şi a serviciilor secrete, cu care vor trebui să ajungă la un compromis. În ce priveşte Basarabia, dacă ţinem cont de faptul că guvernul de la Chişinău l-a susţinut în mod ferm pe Elţîn în timpul puciului din august şi de prezenţa armatei lui Lebed, este uşor de înţeles că situaţia ei nu va fi mai bună. **(M.G.)**

Justiţia refuză desfiinţarea P.C.R.

Tribunalul Municipiului Bucureşti a respins cererea de desfiinţare a PCR şi de folosire a patrimoniului acestuia pentru acţiuni de asistenţă socială, pe considerentul că acest partid s-a autodizolvat în decembrie 1989. Vestea a stîrnit bucurie la Cotroceni, care a salutat decizia ca fiind justă. Convenţia Democrată în schimb nu a fost de acord cu această hotărîre considerînd că PCR trebuie desfiinţat printr-un act legal. Adevărul e că PCR nu s-a autodizolvat — cum le place unora să susţină — ci doar s-a transformat din putere politică în putere economică, ori acest lucru nu-l putea face renunţînd la patrimoniul său, ci doar „valorificîndu-l la cote superioare". Dar despre asta Justiţia nu are nimic de spus, iar Cotroceniul are tot interesul să tacă milc protejîndu-şi în continuare, cu veleităţi de cloşcă, fidelii. **M.G.**

„Toate cuvintele sînt dureroase"

Interviu cu scriitorul MIRCEA IVĂNESCU

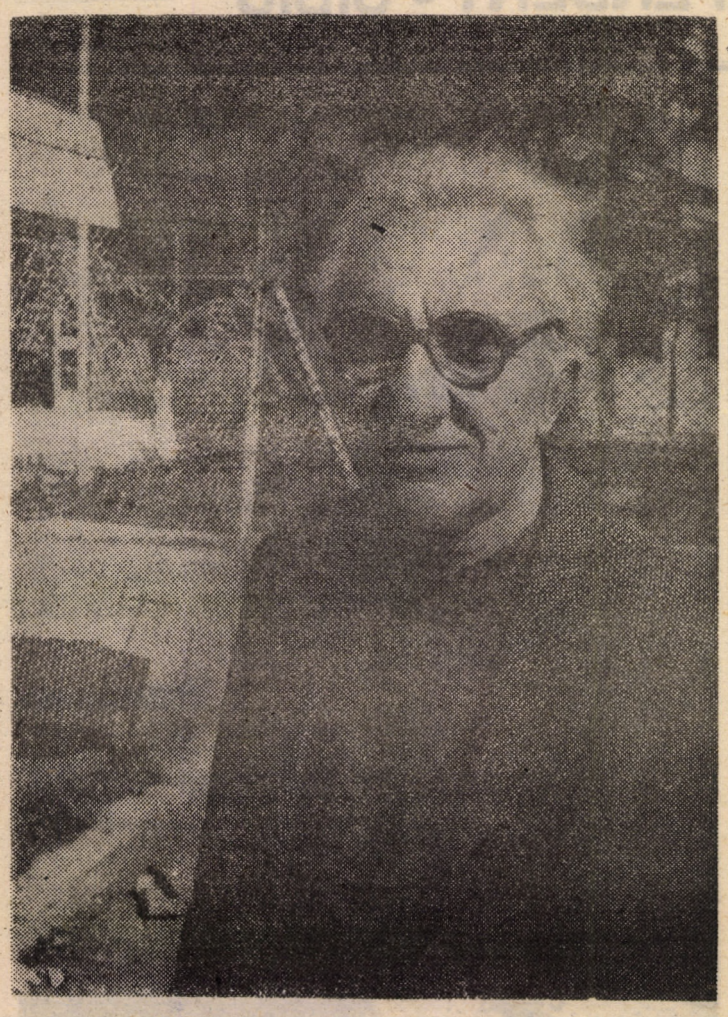

Domnule Mircea Ivănescu, eu încerc să depistez diferența de gramaj dintre coerențele vieții politice și civice românești — așezate, aproape toate, pe o aceeași balanță electorală — și, rangurile politice, dispuse în asumarea unui act politic sau civic. Este aproape o întrebare, agravată prin starea de neantizare a electoratului. Or, tocmai în starea aceasta să se disipeze lipsa de „gramaj civic"?

Cred că nu înțeleg exact întrebarea dvs. Dacă, așa cum am impresia, ea exprimă constatarea dvs. — care este și a mea — că în actuala conjunctură politică în țara noastră s-a ajuns la o situație în care deosebirile de opinii și puncte de vedere în chestiunile politice au dus la o separare de „rangurile politice", firește că nu aș avea ce obiecta. Mi se pare o constatare de ordinul evidenței. Pe de altă parte, totdeauna a existat o opoziție care, mai mult sau mai puțin articulat, a contestat puterilor constituite în ierarhiile respective inițiative, aplicarea în detalii — sau chiar în liniile generale, a politicii devenită oficială și așa mai departe. Ce mi se pare important, și dureros pentru situația de ansamblu a țării, este că de data aceasta opoziția pare să se constituie în primul rînd din ceea ce ar trebui să fie reprezentativ pentru viața intelectuală și culturală a țării și că în diferențierea creată — și care se traduce prin lupta politică — cei care contestă puterea („rangurile politice" cum spuneți dvs., — dacă asta trebuie să înțeleg din formularea dvs.) practic tot ceea ce înseamnă autenticitate și dorința de reală schimbare în bine a situației de mare confuzie și lamentabilă amoralitate (și imoralitate) în care am fost făcuți să ne complacem și ne-am complăcut cu tot mai multă inerție timp de aproape cincizeci de ani, tot ce înseamnă dorința de a ieși din negură și din minciună se situează pe pozițiile contestatare. Mi se pare că aici e ceva mai mult decît o simplă — sau complicată — luptă politică în vederea rezolvării unor probleme curente sau de perspectivă. E vorba, cred, în primul rînd, de traducerea în practică a unei atitudini — mie mi se pare singura omenește dreaptă — de desprindere de un trecut și de o confuzie sufletească în care nu mai avem scuza de a persista din frică sau din comoditate (sau din interes). Dacă într-adevăr asta trebuia să înțeleg din spusele dvs., nu văd ce aș putea răspunde altceva decît că ce spuneți acolo e perfect adevărat. Ajunge să privim în jurul nostru — și în noi înșine. (Așa cum spunea zilele trecute un senator în întîmpinarea către președintele forului senatorial: „Ajunge să vă priviți în oglindă").

Discuția cu Dv. fiind proiectată în afara normelor convenționale ale interviului gazetăresc, îmi permit să vă citez, prin finalul unui poem, apărut în 1973: „Și totul fiind o închipuire pe marginea unei cărți / închisă, lăsată deoparte", care desființează — un fel de a spune —, începutul unui poem din 1989: „... însă apariția unei ființe noi în această închipuire de semne / și relații, zădărnicite uneori cu bună — sau rea-știință, / care e lumea noastră — nu schimbă cu totul așezările, unghiurile din care se arată umbrele..." „Este limpede că am să vă întreb cîte ceva din perioada cuprinsă între cele două poeme...

Această întrebare se referă bănuiesc la propria mea strădanie în domeniul, prin excelență alunecos, al veleităților literare (or, eu am specialitatea să alunec și pe teritoriul fizic, al vieții concrete de toate zilele, mai ales iarna — cu atît mai mult în abstracto). Nu cred că e un subiect de interes larg — și mă întreb dacă mai e de interes restrîns. Oricum, aș prefera să nu-l comentăm în public.

De ce poezia nu devine, și ea, o afacere? De ce politicul nu vine înspre salvarea poeziei? De ce se dezbină, inexplicabil — pentru mine —, „mișcarea suprafeței apei"? Lichidul acesta, ipocrit, pentru unii, a înnecat speranțele poeziei românești?

Că apa e un lichid ipocrit e lucru bine știut. Dar probabil că nu ar trebui să facem o dramă din faptul că „politicul" (dar ce înseamnă aici „politicul"? Autoritățile, adică guvernul?) nu este dispus cu entuziasm și concret să ajute „poezia" (adică, nu-i așa, literatura), pentru că ea ne interesează în primul rînd, și, firește artele, și, în general, activitatea creatoare. Adică cea care creează identitatea și durabilitatea, perenitatea unei ființe naționale. (Și nu numai identitatea, ci în primul rînd și valoarea). Nu asta mi se pare grav. Citeam recent într-un studiu despre situația culturii literare în Anglia, în perioada strict contemporană, că guvernele engleze succesive de la sfîrșitul războiului încoace nu reușesc (poate nici nu-și manifestă dorința în sensul acesta) să ajute financiar diferitele organisme culturale (de felul consiliilor culturii) pentru a asista funcționarea revistelor, apariția cărților, menținerea unui ritm al vieții culturale etc. (Și, se mai spunea, interesul și investițiile oficiale în Anglia sînt mult mai mici decît în alte țări occidentale, Franța, Germania — pe vremea aceea occidentală — etc). Și totuși cred că nimeni nu ar putea pretinde că viața literară — sau poezia, ca să fim specifici — trece în Anglia — sau în celelalte țări de care e vorba — prin vreo criză comparabilă cu cea în care s-ar zice că se înneacă ea în România actuală. E drept că în acele țări nu se aplică în practică trucurile insidioase și ipocrite prin care se continuă sub masa unei superioare detașări, aceeași jugulare a culturii atîta vreme practicată de cabinetul 2 — sub pretexte ca lipsa de hîrtie, amînarea „momentului" etc. În alte țări nu se admite (sau, poate, încurajează) aberanta scumpire a hîrtiei, nu se practică dezinteresul surîzător față de revistele de cultură (care nu se „descurcă" — dovada fiind că nu sînt rentabile) nu se amînă cu superbă nonșalanță promulgarea unei legi a sponsorizării (care s-ar dovedi, cum arată exemplele răslețe, o cale de a asigura viața publicațiilor și cărților)...

De ce poezia nu devine, și ea, o afacere? De ce politicul nu vine înspre salvarea poeziei? De ce se dezbină, inexplicabil — pentru mine —, „mișcarea suprafeței apei"? Lichidul acesta, ipocrit, pentru unii, a înnecat speranțele poeziei românești?

V-aș ruga să-mi răspundeți, imediat: ce ați prefera să traduceți acum și care traduceri ar trebui să ne liniștească, cel puțin tot acum?

Aș vrea să traduc romanul din urmă, neterminat și de mai multe ori rescris pînă la un punct de Hermann Broch, **Der Versucher**, sau, cum i se mai spune, **Bergroman**. Nu știu dacă asta e cu adevărat ceva „liniștitor" — mai degrabă, nu. Liniștitor ar fi, să spunem, un volum de eseuri de Thomas Mann — sau poate dacă Editura Univers ar considera că e cazul o nouă versiune din **Zauberberg**. (Dar cea existentă e a lui Petru Manoliu și ar fi o prezumpție să cred că unul ca mine ar pute-o înlocui.) Mi-ar place (plăcea?) să traduc o carte de Graham Greene — **The Power and the Glory**, de pildă. Și — și asta nu e frivolitate — piesa Françoisei Sagan **Un château en Suede**... Mi-ar place să traduc nuvele de Rilke (dar așa ceva ar fi o aventură în condițiile „de piață", căci e sigur că nu s-ar vinde). Și firește ediția comentată, la care visez, din **Elegiile duineze**. Niciuna din ele, nici chiar piesa domnișoarei Sagan nu reprezintă ceva liniștitor.

Chiar dacă eu refuz neimplicarea Dv. în dezamăgirile — de moment, sper — ale vieții românești, aș cita din Povestire de seară: „Asta / este ceva care trece — așa cum am crezut multă vreme — ...". **Acum, sînteți convins?**

Dacă pînă și comunismul a trecut, cred că am putea spune liniștiți — chiar liniștiți? — că va trece și asta. Totul trece prin definiție, doar. Numai că, iată, aici în lumea în care trăim, dvs. și cu mine, și cu toți semenii noștri la această latitudine și longitudine, comunismul nu a trecut — chiar dacă s-ar zice că nu există îndoială că el a trecut obiectiv. Încăpățînarea de a mai persista în unele găuri ale continentului, ale psihicului, e dureroasă pentru cei care rămîn în fața lui, dar — asta fiind lumea noastră și scena pe care ne prefacem că trăim — facem și noi constatările de rigoare. Adică, le fac eu. Răspunsul real ar fi ca fiecare din cei care au conștiința acestei situații ca dramă și ca împrejurare degradantă și dureroasă să facă ceva pentru a o schimba sau cel puțin îmbunătăți. Nu-i așa?

Brusc, devin gazetarul ale cărui fațete nu le prea bănuiați: ce întîmplare ar trebui să prevestească continua Dv. fericire? Ce cuvînt vă doare? Sînteți de acord — cam neales, în spiritul interviului, cuvîntul —, că deținem prea multe cuvinte dureroase în devălmășie cu doar cîteva, muribunde sufletește...?

Din toate cuvintele pe care le-am înșirat pînă aici alegeți dvs., vă rog, unul sau mai multe. Toate sînt dureroase, pentru că se referă la o stare de fapt — și de spirit — care mi se pare dureroasă — și descalificatorie pentru foarte mulți (ce să mai vorbim de acea entitate care e țara?). Numai că dreptul de a le considera ca atare, adică dureroase și damnabile, nu îl am eu, cîtă vreme mă multumesc la asemenea disocieri de masă de lucru.

Aș încerca să deblochez, oarecum, tragismul cuvintelor, astăzi, cînd literatura română vă sărbătorește. La mulți ani, domnule Mircea Ivănescu.

Andrei ILENI

PROGRAM TV

VINERI, 26 martie 1993

7,00 TVM. ■ Telematinal. 10,00 TVR Iași. 11,00 TVR Cluj. 12,00 Film serial, „Din voia Domnului". Ep. 11, reluare. 13,00 Descoperirea planetei. 13,30 Desene animate, „Intrecerea". 14 00 Actualități. ■ Meteo. 14,15 Ora de muzică. 15,00 Preuniversitaria. 15,25 Teleșcoală. 15,50 Tragerea Loto. 16,30 Arte vizuale. 17,00 Actualități. 17,05 Gong! 17,35 Pro Patria. 18,35 Du-te dor, pînă ce-i nor! 19,00 Azi în prim plan. 19,35 Desene animate, „Nils Holgersson". 20 00 Actualități. 20,35 Sport. 20,40 Film serial, „Destinul familiei Howard", ep. 61. 21, 45 Comunitățile românești din SUA. 24,00 Actualități. 0,15 Trei din zece pentru un show. 1,15 Inchiderea programului.

SÎMBĂTĂ, 27 martie 1993

9,00 Bună dimineața... de la Cluj-Napoca. 10,00 Actualități. 10,10 Tip-top, mini-top. 11,00 Film serial pentru copii „Aventurile lui Black Beauty", ep. 14. 11 30 Tradiții. 12, 00 Alfa și Omega. 13,00 Ora de muzică. 14,00 Ora 25 — Tranzit TV. Din sumar: Știri, Desene animate (ora 14,05). Don Coyote și Sancho Panda. Atlas. Al doilea război mondial. Documentar. Ultimul episod. Redactor Ana Potra. Film serial (ora 16,00); Povestiri cu final neașteptat. Reportaje. Documentar TV (ora 16,30): Basarabia — istorie și destin. Spectacol de gală (ora 17,00). Teleenciclopedia (ora 19,15). Actualități (ora 20,00). Editorialul săptămînii (ora 20,35). Politica în top. Film artistic (ora 21,10). „Caracatița", ep. 4. Redactor Adriana Sora. Concursul emisiunii. Film serial (ora 23,30): Ellis Island", ep. 5. Redactori: Adriana Sora, Andrei Răzdolescu. Știri. Topul muzical european al săptămînii. 1,00 Film serial, „Midnight Caller", ep. 7. 2,00 Închiderea programului.

DUMINICĂ, 28 martie 1993

9,00 Bună dimineață! 10,00 Actualități. 10,10 Ping, Pong. 11,00 Film serial pentru copii, „Aventurile lui Black Beauty", ep. 15. 11,25 Avanpremiera TV. 11,30 Viața satului. 13,00 Lumină din lumină. 14 00 Actualități. ■ Meteo. 14,10 Poșta TV. 14,20 Video-magazin. 18,30 Top, 3, 2, 1. 19,00 Film serial, „Dallas", ep. 218. 20,00 Actualități. 20,40 Film artistic, „Marele jaf", (SUA, 1976). 22 20 Convorbiri de duminică. 22,50 Actualități. 23,05 Medalion: Tudor Mușatescu. 0,05 Nocturna de duminică. 1,00 Inchiderea programului.

21 Radical COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

S. R. L.
str. S. Brukenthal nr. 2 Sibiu, telefoane: 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10; 41 81 18 (prefix 092)

Redactor șef: Traian Suciu ● Secretari redacție: Ioan Rodean, Eugen Săuchea ● Redactori: Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod, Andrei Ileni, Ștefan Mihai ● ISSN 1220 — 8124 Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

APEL LA LUCIDITATE

CETĂŢENI!

Sub ochii noştri se formează o nouă clasă de afacerişti şi profitori, compusă din nomenclatura vechiului sistem comunist.

Dacă în comunism eram dominaţi de frica aparatului de represiune al securităţii, în curînd vom fi dominaţi de noii parveniţi, care-şi însuşesc, treptat şi pe tăcute, prin influenţa banului, puterea politică.

În obţinerea acestei puteri, noua clasă de privilegiaţi se bazează, în primul rînd, pe dezinformare şi minciună, permanent întreţinute de ignoranţa, indiferenţa şi nepăsarea noastră.

Adoptînd politica struţului, din comoditate, cîţi dintre noi nu gîndesc astfel?: De ce să mă amestec eu? Să lupte şi să facă alţii! Şi astfel ajung să facă alţii, împotriva intereselor noastre...

Uitaţi-vă în jurul vostru! Cine sînt de fapt campionii economiei de piaţă? Desigur, foşti activişti de partid, securişti şi unii directori, într-un cuvînt întreaga suprastructură comunistă.

Ei, care s-au scăldat în abuzuri şi putere, se vor scălda, în continuare, sub privirile noastre îngăduitoare, în bani nemunciţi!

Ei, care susţin acum cu tărie că au fost marginalizaţi, ce au făcut atunci cînd un întreg popor era distrus moral, biologic şi material? Nimic altceva, decît că au participat, activ şi cu entuziasm, la măreaţa operă de făurire a omului nou!

Şi culmea nerușinării!: propagandiştii de ieri ai materialismului ateu şi demolatori de biserici vă învaţă astăzi cum să vă faceţi semnul crucii, uitînd prea repede cum îi luau în derîdere şi-i persecutau pe cei care cu adevărat au crezut şi cred în Dumnezeu. Pentru aceşti slugoi şi cîntăreţi de curte ai comunismului ideile de dreptate, adevăr, credinţă şi patriotism sînt doar instrumentele diversiunii, cu ajutorul cărora, orbindu-i pe cei de bună credinţă, se pot cocoţa, în fruntea bucatelor, de unde vor privi poporul cu dispreţul şi batjocura care îi caracterizează, urmărindu-şi meschinele interese.

Dacă şi în continuare vom sta pasivi şi indiferenţi, dacă îi vom tolera pe aceşti impostori să gîndească pentru noi, ce vom putea lăsa moştenire copiilor noştri? Doar sărăcia, nedreptatea, minciuna şi suferinţa, precum şi reproşurile lor îndreptăţite că nu ne-am putut ridica deasupra laşităţii noastre!

Mai mult ca oricînd, sînt actuale cuvintele profetului Isaia, (3, 12): „Poporul meu este păstorit de nerozi şi de bezmetici şi cămătarii îi stăpînesc. Poporul meu! Cîrmuitorii tăi te rătăcesc şi te răzleţesc de calea pe care trebuie să mergi!".

Ioan MOISIN

Reîntoarcerea păpuşilor Muppets

Jim Henson, creatorul şi animatorul lui Kermit, a debutat cu personajul său în 1954, la vîrsta de 17 ani, în studioul unei staţii de televiziune din Washington DC. „Menajeria" creată de el şi colaboratorii săi a realizat numeroase spectacole, seriale şi filme de lung metraj, care au condus la obţinerea a 20 de premii Emmy, 6 premii Grammy şi o nominalizare din partea Academiei de artă. Din nefericire, Jim Henson, deşi a fost un foarte bun artist, s-a dovedit a fi un slab abministrator, astfel încît la moartea sa (16 mai 1990), cauzată de o pneumonie, la vîrsta de 53 de ani, el a lăsat celor cinci copii ai săi şi marii familii de scriitori şi actori o companie falimentară. Nimeni nu a vrut însă să cedeze, iar în prezent, sub conducerea lui Brian Henson (fiul, în vîrstă de 28 de ani, al regretatului artist) cei 120 de angajaţi şi numeroşii colaboratori ai studiourilor Muppets şi-au reluat frenetica lor activitate. După îndelungate procese, dintre care unul cu firma Disney, compania Henson Associates a hotărît reluarea spectacolului Muppets, după ce au depăşit principalul impedimente ce consta în „reînvierea" lui Kermit. Vocea acestui personaj cheie al spectacolului va aparţine unui veteran al trupei, Steve Whitmire (vocea lui Gonzo). Totuşi, consideră membrii companiei, un personaj a fost definitiv pierdut. Este vorba de Ernie care după dispariţia lui Jim Henson nu mai poate apărea deoarece ar fi artificial. „Este mai bine să creăm noi personaje decît să încercăm să-l imităm pe Ernie" — a declarat Cheryl Henson. Pe lîngă continuarea vechilor proiecte, Brian Henson s-a implicat şi în realizarea unui film tridimensional, care va constitui un pionierat pentru filmele Ninja Turtle şi Dinozaurii (acesta din urmă fiind o coproducţie cu Disney în cadrul căreia se va folosi în premieră o mînuşă de păpuşar, acţionată prin comandă de la distanţă ce realizează 30 de mişcări ale capului unei păpuşi dinozaur — rezultatul a cinci ani de cercetări ale laboratoarelor Henson).

Să sperăm că vom regăsi pe micile sau marile noastre ecrane seria nouă a filmelor ce ni-i vor readuce pe Kermit, Miss Piggy, Fozzy, Gonzo, Animal, Ralph, Floyd etc., cu care ne întîlneam cu atîta plăcere în emisiunile de sfîrşit de săptămînă realizate de regretatul Tudor Vornicu. Ar fi, în orice caz, o apariţie cu mult mai populară, relaxantă şi instructivă decît „sictir show-ul" everacian al cărui autor este de fapt tot o păpuşă cu număr limitat de mişcări, funcţionînd pe bază de telecomandă cotrocenizantă...

Marius GHEORGHIU

Poliţia şi educaţia

Una dintre „plăcerile" iernii o constituie numeroasele accidente datorate derapărilor pe drumuri, pe care nici cei responsabili nu împrăştie materialele antiderapante şi nici conducătorii auto nu-şi adaptează viteza la condiţiile existente. Ce poţi face însă cînd, datoriţă unui astfel de derapaj, cineva îţi loveşte maşina şi apoi pleacă de la locul faptei? Apelezi la poliţie care, în cazul în care nu ştii cine ţi-a făcut paguba, dă din umeri şi... cam atît. Cu totul alta ar fi situaţia dacă dintre cei cîţiva martori ai accidentului se găseşte unul care să noteze numărul maşinii care se depărtează nepăsătoare. Spunem ar fi, pentru că în realitate răspunsul poliţiei e cam acelaşi. În cazul nostru cel ce s-a ales cu maşina lovită a prezentat celor în drept numărul de înmatriculare al făptaşului şi i s-a spus să revină peste un anumit număr de zile. Zis şi făcut, doar că este amînat din nou şi uite pînă una alta a venit primăvara şi omul nostru continuă să bată drumul la porţile poliţiei degeaba. Ba, mai mult decît atît, se mai găsesc şi lucrători cu haină albastră care la insistenţele sale să-i răspundă cu un plictis sarcastic, ceva în genul „De unde să-l găsim pe făptaş, dacă în decembrie ne-aţi ars arhiva?!". Trecînd peste manierele tovărăşeşti ale amploaiatului poliţist, ne întrebăm: oare trei ani nu sînt suficienţi pentru a pune la punct o nouă arhivă cu maşinile aflate în circulaţie? Cum s-au eliberat bonurile de benzină? Ce fac de atîta timp funcţionarii ce trebuiau să se ocupe de acest lucru?

Presupunînd că arhiva de la circulaţie ar fi ars în întregime (lucru de care ne îndoim, deoarece este cunoscută mania birocratică a vechiului sistem de a întocmi arhive duble sau chiar triple), nu ar fi fost extrem de simplu ca toţi posesorii de autoturisme să fie chemaţi, de-a lungul unei anumite perioade, pentru a se lua datele necesare pentru refacerea arhivei?! Şi încă ceva! Domnule comandant, chiar dacă cei şapte ani de acasă nu pot fi recuperaţi, nu aţi putea să le explicaţi subalternilor dumneavoastră că ei sînt în slujba cetăţenilor şi nu invers?

Nu de alta dar în final salariile pe care le primiţi şi dotările pe care le aveţi (aşa cum sînt ele) provin din impozitele cetăţenilor ale căror drepturi trebuie să le apăraţi şi cărora trebuie să le acordaţi tot respectul şi solicitudinea. Păcat că odată cu uniforma nu s-au putut schimba şi comportamentele unor lucrători, care, prin atitudinile lor, pătează onoarea unei instituţii ce trebuie nu doar să păstreze ordinea ci să dea şi un exemplu educativ celorlalţi.

Marius GHEORGHIU

Stimată doamnă LEONIDA LARI

(urmare din pag. I)

lit pe aceia care v-au votat şi v-au trimis în Parlament pentru a-i reprezenta. Le-aţi spulberat încrederea. E ridicolă afirmaţia că faceţi parte din toate partidele (de la extrema stîngă la extrema dreaptă) adică PSM, PRM, PDAR, PUNR etc., cînd, de fapt, aţi fost primită într-un partid anticomunist. E o problemă benefică ca în parlament să penetreze cît mai mulţi basarabeni, dar aceştia să fie la înălţime, să nu facă jocul extremiştilor. Lupta lor să fie îndreptată pentru reunificare. Se ştie bine că Snegur cu aliaţii moscoviţi şi prozeliţii din România sînt antiunionişti. Dvs. unde vă situaţi? Forţele întunericului luptă subteran împotriva unităţii româneşti.

În aceste circumstanţe, vă întreb: **Ce căutaţi în România Ciuntită? Nu credeţi că rolul dvs., dacă aveţi un crez românesc, este în vîltoarea luptei în Republica Moldova, în focul care arde în ţinuturile furate de comunişti? Cine vreţi să lupte pentru această cauză sfîntă? Cine?** „Luptaţi" în parlamentul de la Bucureşti prin diversiune, declarînd că faceţi parte din toate partidele, v-aţi aliat cu extremiştii în loc să vă aliaţi cu Liga basarabeană, să luptaţi pentru eliberarea celor care sînt terorizaţi în închisorile smirnoviste, să lămuriţi populaţia Basarabiei asupra şansei reuniunii cu România, aşa cum au făcut-o eroii din 1918.

Departe de mine gîndul de a vă supăra, vă scriu aceste rînduri cu durerea octogenarului care a suferit nedreptăţile politicii de dictat. Sîntem un popor mic, care stă de veacuri în calea uniunii slavilor din Rusia cu cei din sudul Dunării, după cum a declarat, în 1913, diplomatul Fonton de Verailon.

Aţi adus un mare prejudiciu moral, nicidecum partidului din care faceţi parte, ci crezului şi atmosferei reunificării ţării. Sînt mulţi aceia care privesc defetist speranţa şi lupta ce se duce de către urmaşii lui Ştefan cel Mare de a ajunge să trăiască sub un singur sceptru. Oricare dintre parlamentarii din România Ciuntită, dacă ar fi procedat în felul dvs., actul ar fi trecut neobservat. Gesturile poetei Lari sînt urmărite şi analizate, sînt chiar influenţabile în mediul românesc. Ea n-are dreptul să facă erori cînd e vorba de ţară.

Dvs. aţi afirmat în Parlament că toată viaţa aţi fost în opoziţie şi „mă aflu în opoziţie", aţi zis; dar faţă de cine? Oare nu vedeţi că mafia internaţională luptă şi încearcă să ne destrame ţara, după chipul Iugoslaviei şi chiar al Republicii Moldova. Nu trebuie să ne împiedecăm de un copac pentru a vedea pădurea. Un om integru nu cedează sentimentalismelor demagogiei, chiar dacă un partid oarecare nu i-a dat casă sau poate... Meditaţi, vă rog.

Tot la vale... tot la vale... Foto: R. BALINT

Bigudiuri

Decenţa întregului

Constatăm, chiar fără a mai fi în stare de-a trăi stupoarea, resemnaţi, poate doar mai ridicînd ochii spre cerul lui Dumnezeu, degradarea vieţii noastre de zi cu zi. De la „minuni" abominabile, la pauperizări în masă, de la etalarea celor mai cinice ascensiuni şi procopseli, la aruncarea oamenilor din slujbe şi case. Nopţi stupide, în care doar şperaclul ar mai fi de auzit, promenade de primăvară printre picioare de cerşetori, făcînd pe traverse, cozi trecînd prin moară eternul, bătrîni avînd în minte mai multe stabilizări decît lei în buzunar. Şi, încă, mai sînt zeci de amănunte. Iată clanţa asta de la un butic, care pare un Stukas în picaj, uşa asta de la cafenea, care nu se mai închide şi, la fel, cea de la restaurant, pe care-o tragi cu-o sîrmă.

Ai zice că ar trebui să fie puse la punct, e o problemă de ore, cel mult de-o zi, dar ele sînt aşa de luni întregi. Poate e o delăsare, poate e o indiferenţă. Dar, poate, e şi-un dispreţ. Faţă de omul fără bani, faţă de sterilitatea vadului, faţă de decenţa întregului.

Ştefan MIHAI

Mica publicitate

PIERDERI

■ Pierdut buletin de identitate pe numele Conțiu Ilie. Gura Rîului nr. (825) 969. Recompensă.

■ Dispărut din str. Oituz în ziua de 8 martie a.c. cățeluşă (corcitură) în vîrstă de 7 luni, galbenă, păr des, căzut peste ochi, talie mijlocie. Răspunde la numele de Teo. Tel. 44 73 61. Recompensă.

VÎNZĂRI

■ Vînd BMW 520 CA, piese de schimb. Informații tel. 092/43 47 42.

■ Vînd piei de iepure netăbăcite şi 20 de litri Vinarom pentru zugrăvit. Tel. 42 14 08.

■ Vînd BMW 316 stare f. bună, înmatriculat şi video Recorder Panasonic multifuncțional cu telecomandă. Tel. 47 41 39.

■ Vînd convenabil televizor color Normende. Tel. 092/48 20 96, între orele 17—20.

■ Vînd frigider 240 litri şi 180 litri, sigilat. Garanție 2 ani. Tel. 41 71 71.

■ Vînd televizor color Blaupunkt, diagonala 67 cm, stare ireproşabilă. Tel. 43 17 92.

■ Vînd ească coafor pliantă, poloneză, lei 5 000. Tel. 41 41 64.

■ Vînd video japonez Player „Orion" nou, TV „Sport" şi TV cu lămpi, stare bună. Preturi convenabile. Str. Bîrsei bl. 3, ap. 30, Cazacu.

■ Vînd video player „Funay", sigilat. Preț 130 000 lei sau DM. Tel. 43 31 26.

■ Vînd TV color „Normende" cu telecomandă, diagonala 67 cm, cu măsuță, carcasă plastic, vechime 3 ani, stare ireproşabilă. Preț 350 DM. Tel. 47 15 43.

■ Vînd mobilă cameră combinată tip Stejeriş, furnir nuc, un dulap furnir cu 2 uşi, una canapea şi un cuier haine. Informații tel. 41 49 25, orele 17—21, zilnic.

■ Vînd video Akai, japonez, nou, cu telecomandă, microfon înregistrare semiprofesional, preț 135 000 lei. Tel. 43 31 04, str. Oltului nr. 8.

■ Vînd televizor alb-negru sport, 220/12 V, nou, cu garanție. Tel. 41 13 97.

■ Vînd aparat telefonic obişnuit cu disc, în perfectă stare. Tel. 42 40 71.

■ Vînd combină muzicală „Grundig-Studio", stereo (pikup, casetofon, radio pe senzori cu boxe 50 W/4 Ohmi, stare perfectă. Preț convenabil. Tel. 41 15 43.

■ Vînd convenabil mobilă compusă din dulap, vitrină, recamier, masă cu 4 scaune, toaletă, informații str. D. D. Roşca nr. 78 Sibiu.

■ Vînd combină muzicală automatic, sigilată şi 2 video Akay. Tel. 48 03 69.

■ Vînd video player „Aiwae lolo" cu telecomandă şi pătuț de copil cu sertare şi saltea, noi Preț convenabil. Tel. 41 27 67.

CUMPĂRARE

■ Cumpăr manuale de limba franceză pentru clasele II, III, IV, V, de logică generală şi „Să vorbim franțuzeşte" de T. Cristea şi Eliade (Buc. 1964). Tel. 43 97 24.

DIVERSE

■ Societate Comercială „Atalia" SRL anunță majorarea prețului de producție.

■ Efectuăm transporturi cu autodubă de 2 tone. Tel. 44 07 57.

ANIVERSĂRI

■ Cu ocazia împlinirii a 62 de ani urăm iubitei noastre ELISABETA STĂNESE, multă sănătate şi fericire. LA MULȚI ANI.

Toți cei dragi.

COMEMORARE

Cu durere anunțăm că se împlinesc 6 săptămîni de la trecerea în neființă a celei care a fost

prof. EUGENIA SFERCOCI

Dumnezeu s-o odihnească. Comemorarea, sîmbătă 27 martie, ora 14 la Biserica din Groapă.

Familia îndoială

PREFECTURA JUDEȚULUI SIBIU
COMISIA ADMINISTRATIVA

Hotărârea Nr. 3

PRIVIND SISTAREA FURNIZĂRII APEI POTABILE DIN REȚEAUA PUBLICĂ CĂTRE ALȚI CONSUMATORI DECÎT POPULAȚIA ŞI INDUSTRIA ALIMENTARĂ A JUDEȚULUI SIBIU

Cmisia administrativă organizată pe lîngă Prefectura județului Sibiu,

Luînd în discuție situația alimentării cu apă potabilă în județul Sibiu, precum şi perspectivele total necorespunzătoare pentru perioada următoare,

Avînd în vedere necesitatea protejării rezervei de apă potabilă destinată populației cît şi industriei alimentare din județul Sibiu,

În temeiul prevederilor art. 108 şi art. 109 din Legea nr. 69/1991, privind administrația publică locală:

H O T Ă R Ă Ş T E:

Art. 1. Începînd cu data de 1 ianuarie 1994 se sistează furnizarea apei potabile din rețeaua publică către alți consumatori decît populația şi industria alimentară din județul Sibiu.

Art. 2. Pînă la 1 ianuarie 1994, consumatorii de apă, alții decît industria alimentară şi populația, îşi vor asigura surse proprii de alimentare cu apă, cu respectarea dispozițiilor legale în materie.

Art. 3. Prezenta hotărîre se aduce la cunoştință publică prin afişare, publicare în presa locală, urmînd să devină obligatorie şi să se comunice autorităților administrației publice locale şi județene cît şi serviciilor publice ale ministerelor şi celorlalte autorități centrale organizate în județ.

Adoptată în şedința publică din 23 martie 1993.

PREŞEDINTE,
Traian MUNTEAN

(100)

Două soluții şi mai mulți datornici

■ O soluție interesantă (dar asta nu presupune că am susține-o în vreun fel) ni s-a părut aceea a transformării Administrației Pieților în societate comercială. La Bacău, de exemplu, 43 la sută din patrimoniu aparține pieților şi 57 la sută primăriei. La București în unele secțoare piețele sînt societăți comerciale fără a prelua însă şi patrimoniul. La Cluj aceasta s-a făcut cu preluarea întregului patrimoniu. Şi mai sînt şi alte exemple. „Administrația Pieților din Sibiu a rămas, încă, într-o formă de organizare legiferată în urmă cu 20—30 de ani, o formă de organizare depăşită", ne-a declarat sursa ce ne-a oferit şi informațiile de mai sus.

■ Din aceeaşi sursă mai aflăm că din chiria spațiilor comerciale existente în piețe mai sînt de încasat pe anul trecut 28 milioane lei. Debitorii fiind: AGROCOOP-ul, VIILE SIBIULUI, AVICOLA Mîrşa, SIMAROSIB (fostele garaje ale „partidului") SCANDIA, CPADM (cărora le-a fost scos spațiul la licitație dar au refuzat să părăsească localul), CEC-ul. Dintre societățile de stat singura care a înțeles să-şi plătească datoriile este ILF-ul.

■ O altă soluție interesantă ni s-a părut a fi (iarăşi, fără a o susține) aceea a scoaterii spațiului Poliției Pieței Cibin la licitație. „Nu-i prea vezi pe aici. Cînd ai mai multă nevoie de ei atunci nu sînt". (Este vorba de un polist şi doi gardieni). „Chiria spațiului scos la licitație ar putea fi de ajuns pentru plata a 4 oameni care să se ocupe cu adevărat de ordinea din piață". Adevărul este că nu te poți mişca prin piață de atîția bişnițari. Iar „organele de ordine" sînt sublime dar, de cele mai multe ori, lipsesc cu desăvîrşire.

Natalia DROC

ENCLAVE MUSULMANE AMENINȚATE

Srebrenița — 24.03. — Trei elicoptere ale Națiunilor Unite au transportat 21 de răniți din Srebrenița la Tuzla. În același timp, 46 sîrbi au fost lăsați să părăsească orașul Tuzla, spre Zvornik. Enclava musulmană Srebrenița este amenințată să fie ocupată de sîrbi. 4 state din regiune au fost ocupate. Doi soldați ai ONU au fost răniți la Srebrenița.

Guvernul de la Bonn a hotărît ca aviația germană să participe la paraşutări de alimente din Bosnia, la fel cum va proceda şi aviația franceză.

Generalul P. Morillon, urma să sosească ieri la Belgrad, pentru a aborda încetarea luptelor sîrbilor, la întrevederea cu liderul Serbiei, Miloşevici.

Tratativele de pace de la New York, bat pasul pe loc. O rezoluție privind interdicția totală a zborurilor deasupra Bosniei, a fost amînată din cauza împotrivirii Rusiei. Lordul Owen l-a învinuit pe liderul Karadjici, că este refractar la mersul negocierilor. Acesta a spus că este o neînțelegere şi că nu are de gînd să părăsească New York-ul.

FLASH

■ **Arestarea creierului atentatului** de la World Trade Center (a două clădire, ca mărime de pe glob) s-a făcut cu ajutorul Egiptului, care l-a extrădat pe Mahmud Abou Halimma (34 ani), arestat la 14.03, la Alexandria. Soția lui de naționalitate germană, continuă să fie arestată.

■ **Noul preşedinte al Israelului**, a fost ales de Knesseth (parlament): Ezer Weizmann — candidatul Partidului Laburist, fost ministru al apărării, fost ministru al ştiinței şi cercetării, un partizan al retragerii israeliene din Golan. Actualul preşedinte, Chaim Herzog îşi încheie mandatul în luna mai, a.c.

■ **Republica cazacilor de pe Don**, a fost hotărîtă la Rostok pe Don, la 23.03, de către un parlament local, din cadrul Federației Ruse.

■ **Un stat separatist în Somalia**, a fost decis de 15 fracțiuni ale rebelilor ce acționează în 18 regiuni ale acestui stat african înfometat.

■ **După 19 ani R.S.A. recunoaşte că a produs bomba nucleară.** Dezvăluirea aparține preşedintelui Republicii Sud Africane, F. de Klerk, în fața parlamentului, justificînd-o prin influența de atunci (1974) a Cubei şi URSS. Cele 7 bombe avute au fost demontate ulterior.

■ **India refuză** să semneze tratatul de neproliferare nucleară, la fel ca şi RPD Coreană.

Emil PORIME

Un troleibuz în flăcări

(urmare din pag. I)

a acționat cu mult sînge rece şi o deosebită prezență de spirit, evacuînd călătorii şi decuplînd captatorii de la rețeaua electrică, intervenția conducătorului auto ca şi a companiei de pompieri, sesizată, conform declarațiilor d-lui Pripon Tiberiu, locțiitor al comandantului, în timp util, n-a putut împiedica propagarea incendiului şi limitarea pagubelor materiale, astfel că troleibuzul a fost efectiv carbonizat în proporție de peste 50 la sută. Din fericire nu s-au produs victime omeneşti, însă consecințele ar fi putut deveni imprevizibile dacă deflagrația s-ar fi extins şi asupra blocului de locuințe din imediata apropiere, racordat recent la rețeaua de gaz metan. La o primă estimare, valoarea prejudiciilor se ridică la peste 8 milioane lei, deşi această sumă — ne spunea dl. Tudoran Nicolae, director tehnic la RA Meditur Mediaş, căreia îi aparține troleibuzul — chiar recuperată, este de-a dreptul modică față de prețul actual al unui asemenea mijloc de transport în comun, cifrat la circa 27 milioane lei. În acest sens, a fost instituită o comisie de anchetă care va stabili pe adevărații vinovați de această crasă neglijență în serviciu. Se pare că litigiul născut cu acest prilej între RA Meditur Mediaş şi IRIDGN Tîrgu Mureş — Regionala Mediaş (potențialul vinovat de starea actuală de lucruri) nu va putea fi stins pe cale amiabilă, făcînd după toate probabilitățile, obiectul unui proces ce se va derula în instanța de judecată, în vederea recuperării totale a prejudiciului.

Deşi incitant pentru presă, faptul în sine nu este de natură a produce satisfacții nici conducerii RA Meditur Mediaş, care îşi vede diminuat parcul auto şi aşa subdimensionat şi bineînțeles nici publicului călător, care pe lîngă faptul că i s-a estompat încrederea în acest mijloc de transport în comun, care prin însăşi construcția sa flamează în cel puțin cinci locuri, se află de foarte multe ori în postura de neinvidiat de a încremeni în stație pînă la sosirea multaşteptatului troleibuz al cărui preț de călătorie nu este nici el tocmai derizoriu.

În funcție de derularea ulterioară a evenimentelor, vom reveni cu alte amănunte.

Anunțurile de mică publicitate apar gratuit. Doritorii sînt rugați să decupeze cuponul, să-l completeze şi să-l depună la redacția noastră sau să-l trimită prin poştă. **Nu răspundem de autenticitatea datelor din anunțuri. Vă rugăm folosiți numai majuscule.**

Radical — COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

CUPON

Nume şi prenume _____ B.I. _____

Adresa: _____ Tel. _____

Textul: _____